

לִית בְּהוּ פְּרוּדָא וְכֹלָא חַד. (דף יב ע"ב) וְדָא הוּא עֵנְנָא
 חִיוּרָא דִימְמָא וְעֵנְנָא דְאַשְׁתָּא בְּלִילִיָּא. מִדַּת יוֹם
 וּמִדַּת לַיְלָה. וְלֹא תִתְּקֵן דָּא בְּדָא לְאַנְהָרָא כְּמָה
 דְאַתְמָר לְהָאִיר עַל הָאָרְצִי.

וְדָא חוּבָה דְהָהוּא נְחָשׁ קְדִמְמָה חֶבֶר לְתַתָּא
 וְאַתְפְּרֵשׁ לְעִילָא. וּבְנִין כְּדָ גַרְם מַה דְגַרְם
 לְעֵלְמָא. בְּנִין דְאַצְטְרִיךְ לְאַפְרָשָׁא לְתַתָּא וְלַחֲבֵרָא
 לְעִילָא. וּנְהוּרָא אוּכְמָא אַצְטְרִיךְ לְאַתְאַחַדָּא לְעִילָא
 בְּחִבּוּרָא חָדָא. וְלֹא תְאַחַדָּא לְבַתָּר בְּאַכְלוּסְהָא
 בִּיחודָהָא וְלֹא אַפְרָשָׁא לָהּ מְסַטְרָא בִישָׂא. וְעַם כֹּל דָּא
 אַצְטְרִיךְ לְמַנְדַּע דְאַלְהִים יִי פְּלָא חַד בְּלָא פִירוּדָא.
 יִי הוּא הָאֲלֵהִים. וְכֹד יַנְדַּע בְּרַ נֶשׁ דְכֹלָא חַד וְלָא
 יִשְׁוֵי פִירוּדָא, אֲפִילוּ הָהוּא סְטְרָא אַחֲרָא יִסְתַּלַּק מֵעַל
 עֵלְמָא וְלָא אֲתִמְשֵׁךְ לְתַתָּא.

לשון הקודש

ואור שחר צריך להאחזו למעלה בחבור
 אחד, ולהאחזו אחר כך באוכלוסיה
 ביחודה ולהפריד אותה מן הצד הרע.
 ועם כל זה צריך לדעת שאֵלֵהִים ה' ^{ה'}
 הכל אחד בלי פרוד. ה' הוא האֵלֵהִים.
 וכשינדע אדם שהכל אחד ולא ישום
 פרוד, אפלו אותו הצד האחר יסתלק
 מן העולם ולא ימשך למטה.

באור לבן אין בהם פרוד, והכל נדבר
 אחד. וזה הוא ענין הלבן של היום וענין
 של אש בלילה, מדת יום ומדת לילה,
 וינתקנו זה עם זה להאיר, כמו שנאמר
 להאיר על הארץ.

וזהו החטא של הנחש המקדוּנִי הוּא
 – חבר למטה והפריד למעלה, ומשום
 כך גרם מה שגרם לעולם, משום
 שצריך להפריד למטה ולחבר למעלה.

וְהִינֵנוּ רָא דְכְתִיב וְהָיוּ לְמֵאֲרוֹת. הָא קְלִיפָה בְּתַר
 מוֹתָא סְלָקָא. מוֹתָא אֹר. סְטָרָא אַחְרָא
 מוֹת. אֹר בְּחִבּוּר דְאַתְוֹן. מוֹת בְּפִירוּדָא. וְכַד תַּאי
 אֹר אֶסְתַּלַּק מִתַּמָּן, מִתְחַבְּרָא בְּאַתְוֹן מוֹת דְּפִירוּדָא.
 מֵאֲלִין אַתְוֹן שְׂרִיאַת חוּה וְנִרְמַת בִּישָׂא עַל עֲלָמָא.
 כְּמָה דְכְתִיב, (בראשית ג) וַתֵּרָא הָאִשָּׁה כִּי טוֹב אֶהְדַּרַת
 אַתְוֹן לְמַפְרַע אֲשַׁתָּאֵר מִ"ו וְאֲנֹן אֲזִלוּ וְנִטְלוּ אוֹת
 תִּי"ו בְּהַדְיָיְהוּ וְנִרְמַת מוֹתָא עַל עֲלָמָא כְּמָה דְכְתִיב
 וַתֵּרָא. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, אָבָא, הָא אוֹלִיפְנָא מ"ם
 אֲשַׁתָּאֵרַת יְחִידָאָה, וְא"ו דְּאִיְהוּ חִיָּין תְּדִיר אֶתְהַפְכַת
 וְאֲזֵלַת וְנִטְלַת תִּי"ו דְכְתִיב וַתִּקַּח וַתִּתֵּן וְאֲשַׁתְּלִים
 תִּיבָה דָא וְאַתְחַבְּרוּ אַתְוֹן. אָמַר לִיה בְּרִיךְ אַנְתָּ בְּרִי
 וְהָא אוֹקִימְנָא מְלָה דָא.

פְּקוּדָא חֲמִישָׁאָה כְּתִיב, יִשְׂרָעֻל הַמִּים שְׂרִין נֶפֶשׁ

לשון הקודש

וְנִרְמַת מוֹת עַל הָעוֹלָם, כְּמוֹ שְׂכַתּוּב
 וַתֵּרָא. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, אָבָא, הָרִי
 לְמִדְנֵוּ מ"ם גְּשָׁאָרָה יְחִידָה. וְא"ו שְׂהִיא
 חִיָּים, תְּמִיד מִתְהַפְכַת וְהוֹלְכַת וְנוֹטְלַת
 תִּי"ו, שְׂכַתּוּב וַתִּקַּח וַתִּתֵּן. וְנִשְׁלָמָה
 הַתִּבָּה הַזֶּה וְהַתְחַבְּרוּ הָאוֹתִיּוֹת. אָמַר לוֹ,
 בְּרִיךְ אַתָּה בְּנִי, וְהָרִי בְּאֲרָנוּ הַדְּבָר הַזֶּה.
 מִצְוָה חֲמִישִׁית – כְּתוּב יִשְׂרָעֻל הַמִּים
 שְׂרִין נֶפֶשׁ חַיָּה. בְּפִסּוּק הַזֶּה יֵשׁ שְׁלֹשׁ

וְהִינֵנוּ סוּד הַכְּתוּב וְהָיוּ לְמֵאֲרוֹת. שְׂהֵנָה
 הַקְּלִפָּה עוֹלָה אַחַר הַמַּח. הַמַּח אֹר. הַצַּד
 הָאֵחֶר מוֹת. אֹר בְּחִבּוּר שֶׁל אוֹתִיּוֹת.
 מוֹת בְּפִירוּד. וְכִשְׁהָאֹר הַזֶּה מִסְתַּלַּק
 מִשָּׁם, מִתְחַבֵּר בְּאוֹתִיּוֹת מוֹת שֶׁל פִּירוּד.
 מִהָאוֹתִיּוֹת הַלְלוּ הַתְחִילָה חוּה וְנִרְמַת רַע
 עַל הָעוֹלָם, כְּכַתּוּב (בראשית ג) וַתֵּרָא הָאִשָּׁה
 כִּי טוֹב. הַחֲזוּרָה הָאוֹתִיּוֹת לְמַפְרַע וְנִשְׁאָר
 מ"ו, וְהֵם הִלְכוּ וְנִטְלוּ הָאוֹת תִּי"ו עִמָּם,

חַיָּה. בְּהַאי קָרָא אֵית תְּלַת פְּקוּדִין. חַד לְמַלְעֵי
בְּאוּרֵייתָא. וְחַד לְאַתְעֶסְקָא בְּפִרְיָה וּרְבִיָּה. וְחַד לְמַגְנֹד
לְתַמְנִיָּא יוֹמִין וְלֹאֲעֲבָרָא מִתַּמָּן עָרְלָתָא. לְמַלְעֵי
בְּאוּרֵייתָא וְלֹאֲשַׁתְּדֵלָא בָּהּ וְלֹאֲפִשָּׂא לָּהּ בְּכָל יוֹמָא
לְתַקְנָא נַפְשִׁיהָ וְרוּחֶיהָ.

דְּכִיּוֹן דְּבַר נָשׁ אֲתַעֲסַק בְּאוּרֵייתָא אֲתַתְּקֹן
בְּנִשְׁמָתָא אַחְרָא קְדִישָׁא. דְּכְתִיב שָׂרִיץ נֶפֶשׁ
חַיָּה. נֶפֶשׁ דְּהֵהוּא חַיָּה קְדִישָׁא. דְּכַד פֵּר נָשׁ לָא
אֲתַעֲסַק בְּאוּרֵייתָא לִית לִיהּ נֶפֶשׂא קְדִישָׁא. קְדוּשָׁא
דְּלַעִילָא לָא שְׂרִיא עֲלוּי. וְכַד אֲשַׁתְּדֵל בְּאוּרֵייתָא,
בְּהֵהוּא רְחִישׁוּ דְרְחִישׁ בָּהּ זְכִי לְהֵהוּא נֶפֶשׁ חַיָּה,
וְלַמְּהַדְרַר בְּמִלְאָכִין קְדִישִׁין. דְּכְתִיב, (תהלים קג) בָּרְכוּ יְיָ
מִלְאָכָיו, אֵלִין אַנּוּן דְּמִתְעֶסְקִין בְּאוּרֵייתָא דְאַקְרוּן
מִלְאָכָיו בְּאַרְעָא.

לשון הקודש

מתעסק בתורה, אין לו נפש קדושה,
והקדושה שלמעלה אינה שורה עליו.
וכאשר משתדל בתורה, באותו הדבור
שהוא מברר בה, הוא זוכה לנפש החיה
ההיא ולהיות כמו מלאכים קדושים,
שכתוב (תהלים קג) בָּרְכוּ ה' מְלָאכָיו. אלו
הם שמתעסקים בתורה שנקראים
מְלָאכָיו בְּאַרְצָא.

מצוות: אחת לעסק בתורה, ואחת
להתעסק בפריה ורביה, ואחת למול
לשמונה ימים ולהעביר משם הערלה.
לעסק בתורה ולהשתדל בה ולהגדילה
בכל יום לתקן את נפשו ורוחו.

שפיון שאדם מתעסק בתורה, הוא
נתקן בנשמה אחרת קדושה, שכתוב
שָׂרִיץ נֶפֶשׁ חַיָּה. הנפש של החיה
הקדושה ההיא. שכאשר אין אדם

וְדָא הוּא דְכְתִיב וְעוֹף יְעוֹפֵף עַל הָאָרֶץ. הַאִי
 בְּהַאי עֲלָמָא. בְּתַהוּא עֲלָמָא תַנִּינָן דִּזְמִין
 קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְמַעַבְד לֹון גְּדַפִּין בְּנִשְׁרִין
 וְלֹאֲשָׁטָא בְּכָל עֲלָמָא דְכְתִיב, (ישעיה מ) וְקוֹי הִי יַחְלִיפוּ
 כַּח יַעֲלוּ אֲבָר בְּנִשְׁרִים. וְהִינוּ דְכְתִיב וְעוֹף יְעוֹפֵף
 עַל הָאָרֶץ דָּא אֹרִייתָא דְאֲקָרִי מִים יִשְׂרָצוּן וַיִּפְקוּן
 רַחֲשָׁא דְנֶפֶשׁ חַיָּה מֵאַתֵּר דְּתַהוּא חַיָּה יִמְשְׁכוּן לָהּ
 לְתַתָּא כְּמָה דְאַתְמָר. וְעַל דָּא אָמַר דָּוִד (תהלים נא) לֵב
 טְהוֹר בְּרָא לִי אֱלֹהִים, לְמַלְעֵי בְּאֹרִייתָא, וְכִדִּין וְרוּחַ
 נְכוּן חֲדָשׁ בְּקַרְבִּי:

פְּקוּדָא שְׁתִּיתָאָה לְאַתְעֶסְקָא בְּפִרְיָה וְרִבְיָה. דְּכָל
 מָאן דְּאַתְעֶסְק בְּפִרְיָה וְרִבְיָה, גְּרִים לְתַהוּא
 נִהַר לְמַהוּי נְבִיעַ תְּדִיר וְלֹא יִפְסְקוּן מִיּוּמֵי. וַיִּפְּא
 אֶתְמַלְיָא בְּכָל סְטָרִין. וְנִשְׁמָתִין חֲדָתִין מִתְחַדְּשָׁן

לשון הקודש

למטה, כמו שנתבאר. ועל כן אמר דוד
 (תהלים נא) לב טהור ברא לי אלהים, לעסק
 בתורה, ואז – ורוח נכון חדש בקרבי.
 מצוה ששית – להתעסק בפריה ורביה.
 שכל מי שמתעסק בפריה ורביה, גורם
 לנהר שהוא להיות נובע תמיד ולא
 יפסקו מימיו. והים מתמלא בכל
 הצדדים. ונשמות חדשות מתחדשות
 ויוצאות מאותו האילן, וצבאות רבים

וזהו שכתוב ועוף יעופף על הארץ. זה
 בעולם הזה. וצבאותו העולם שנינו,
 שעתיד הקדוש ברנך הוא לעשות להם
 בנפים בנשרים ושישוטו בכל העולם,
 שכתוב (ישעיה מ) וקווי ה' יחליפו כח יעלו
 אבר בנשרים. והינו מה שכתוב ועוף
 יעופף על הארץ – זו התורה שנקראת
 מים, ושרצו ויוציאו שרץ של נפש חיה
 מהמקום של החיה ההיא ומשכו אותה

וְנִפְקִין מִהֵוּא אֵילָנָא. וְחִילִין סְגִיֵּאִין אֶתְרַבִּיאוּ לְעֵילָא
 בְּחֵדִי אֲנוּן נִשְׁמָתִין. הָדָא הוּא דְכִתְיב, (בראשית א) יִשְׂרָעוּ
 הַמַּיִם שְׂרָץ נֶפֶשׁ חַיָּה, דָּא בְרִית הַקִּדְשָׁא וְרַחֲשֵׁי נְהָר
 דְנָגִיד וְנָפִיק, וּמֵיָא דִּילֵיהּ אֶתְרַבִּיאוּ וְרַחֲשֵׁין רַחֲשָׁא
 וְרַבִּיאוּ דְנִשְׁמָתִיהּ לְתַהֵיא חַיָּה.

וּבְאֲנוּן נִשְׁמָתִין דְעָאֲלִין בְּתַהֵיא חַיָּה נִפְקִי כִּמְה
 עוֹפֵי דְפִרְחֵן וְטָאֲסֵן כָּל עֲלָמָא. וְכֵד נִשְׁמָתָא
 נִפְקָא לְהָאִי עֲלָמָא תַּהוּא עוֹפָא דְפִרְחָא וְנִפְקָא בְּחֵדִי
 הָאִי נִשְׁמָתָא מִתַּהוּא אֵילָנָא נִפְקָא עֲמִיָּה. כִּמְה נִפְקֵן
 בְּכָל נִשְׁמָתָא וְנִשְׁמָתָא. תִּרְיִן, חֵד מִיְמִינָא וְחֵד
 מִשְׂמָאלָא. אִי זְכִי אֲנוּן נְטִרִין לֵיהּ דְכִתְיב, (תהלים צא)
 כִּי מִלְּאֲכָיו יִצְוֶה לָךְ. וְאִי לָא אֲנוּן מְקַטְרְגִי עֲלֵיהּ.

אָמַר רַבִּי פִינְחָס (דף יג ע"א) תִּלְתָּא אֲנוּן דְקִיְיָמִי

לשון הקודש

שְׁפֹרְתָא וְיוֹצֵא עִם הַנְּשָׁמָה הַזֹּה, מֵאוֹתוֹ
 הָעֵץ יוֹצֵא עִמוֹ. כִּמְה יוֹצֵאִים עִם כָּל
 נְשָׁמָה וְנִשְׁמָה? שְׁנַיִם, אֶחָד מִיְמִין וְאֶחָד
 מִשְׂמָאל. אִם הוּא זֹכֵה – הֵם שׁוֹמְרִים
 אוֹתוֹ, שְׁפֹתוֹב (תהלים צא) כִּי מִלְּאֲכָיו יִצְוֶה
 לָךְ. וְאִם לֹא – הֵם מְקַטְרְגִים עָלָיו.

אָמַר רַבִּי פִינְחָס, שְׁלֹשָׁה הֵם שְׁעוּמָדִים
 אֲפּוֹטֵרוֹפּוֹסִים עַל הָאָדָם כְּשֶׁהוּא זֹכֵה,
 שְׁפֹתוֹב (איוב לג) אִם יֵשׁ עָלָיו מִלְּאָךְ מִלִּין

מִתְנַגְדִּים לְמַעְלָה עִם אוֹתָם הַנְּשָׁמוֹת.
 זֶהוּ שְׁפֹתוֹב (בראשית א) יִשְׂרָעוּ הַמַּיִם שְׂרָץ
 נֶפֶשׁ חַיָּה. זֶה בְרִית הַקִּדְשָׁא, הַנְּהָר שְׁשׁוּפְעָא
 וְיוֹצֵא, וְהַמַּיִם שְׁלוֹ מִתְרַבִּים וְשׁוֹרְעִים
 שְׂרָץ וְהַתְרַבּוֹת שֶׁל נִשְׁמָתוֹ לְחַיָּה הֵיא.

וּבְאוֹתָן הַנְּשָׁמוֹת שְׁנַכְנְסוֹת לְחַיָּה
 הֵיא, יוֹצֵאִים כִּמְה עוֹפּוֹת שְׁפֹרְחִים
 וְטָסִים בְּכָל הָעוֹלָם. וְכַאֲשֶׁר הַנְּשָׁמָה
 יוֹצֵאת אֶל הָעוֹלָם הַזֶּה, הָעוֹף הֵוּא

אֶפְסֹרְפְּסִין עָלֶיהָ דְּבַר נָשׁ כַּד זָכִי. דְּכִתְיִב, (איוב לג)
 אִם יֵשׁ עָלָיו מִלְאָךְ מְלִיץ אַחַד מִנִּי אֶלְפֵי לְהַגִּיד
 לְאָדָם יִשְׂרָו. אִם יֵשׁ עָלָיו מִלְאָךְ הָא חַד. מְלִיץ תִּרִי.
 אַחַד מִנִּי אֶלְפֵי לְהַגִּיד לְאָדָם יִשְׂרָו הָא תִּלַּת. אָמַר
 רַבִּי שְׁמַעוֹן, חָמֵשׁ, דְּכִתְיִב יִתִּיר, וַיִּחְנְנוּ וַיֹּאמֶר. וַיִּחְנְנוּ
 חַד. וַיֹּאמֶר תִּרִין. אָמַר לִיה לָאו הָכִי, אֶלָּא וַיִּחְנְנוּ
 דָּא קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּלַחֲזוּדֵי, דְּהָא לִית רִשׁוּ
 לְאַחֲרָא אֶלָּא לִיה.

אָמַר לִיה שְׁפִיר קָא אָמַרְתָּ. וּמָאן דְּאֵתְמַנַּע מִפְּרִיָּה
 וְרַבִּיָּה כְּבִיכּוּל אַזְעִיר דִּיּוֹקְנָא דְּכָלִּיל כָּל
 דִּיּוֹקְנִין. וְגָרִים לְהַהוּא נָהַר דְּלָא נִגְדִין מִיּוֹזִי וּפְגִים
 קִיּוֹמָא קִדְשָׁא בְּכָל סְטֵרִין. וְעָלִיהָ כְּתִיב, (ישעיה טו)
 וַיִּצְאוּ וַרְאוּ בְּפַגְרֵי הָאֲנָשִׁים הַפּוֹשְׁעִים בֵּי. בֵּי וַדָּאִי
 דָּא לְגוּפָא. וְנִשְׁמַתִּיהָ לָא עָיִל לְפַרְגּוּדָא כָּלִל וְאַטְרִיד

לשון הקודש

אָמַר לוֹ, יִפְהָ אָמַרְתָּ, וּמִי שְׁנַמְנַע מִפְּרִיָּה
 וְרַבִּיָּה, כְּבִיכּוּל מִמְעִיט אֵת הַדְּמוּת
 שְׁכּוֹלֶלֶת אֵת כָּל הַדְּמוּת, וְגוֹרֵם לְאוֹתוֹ
 הַנֶּהָר שְׂאִין שׁוֹפְעִים מִיּוֹזִי, וּפּוֹגֵם אֵת
 הַבְּרִית הַקְּדוּשׁ בְּכָל הַצְּדָדִים, וְעָלִי
 כְּתוּב (ישעיה טו) וַיִּצְאוּ וַרְאוּ בְּפַגְרֵי הָאֲנָשִׁים
 הַפּוֹשְׁעִים בֵּי. בֵּי וַדָּאִי זֶה לְגוּפָא, וְאִין
 נִשְׁמַתוֹ נִכְנַסַת לְפַרְגּוּד כָּלִל, וְהוּא נִטְרַד

אַחַד מִנִּי אֶלְפֵי לְהַגִּיד לְאָדָם יִשְׂרָו. אִם יֵשׁ
 עָלָיו מִלְאָךְ הֵנָּה אַחַד. מְלִיץ - שְׁנִיָּם.
 אַחַד מִנִּי אֶלְפֵי לְהַגִּיד לְאָדָם יִשְׂרָו - הֵנָּה
 שְׁלִשָּׁה. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן חֲמִשָּׁה, שְׁכַתוּב
 יוֹתֵר, וַיִּחְנְנוּ וַיֹּאמֶר. וַיִּחְנְנוּ - אַחַד.
 וַיֹּאמֶר - שְׁנִיָּם. אָמַר לוֹ, לָא כְּבָה, אֶלָּא
 וַיִּחְנְנוּ זֶה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְבִדּוֹ, שְׁתִּירֵי
 אִין רִשׁוֹת לְאַחַר אֶלָּא לוֹ.

מהחוא עלמא.

פּוֹדָא שְׂבִיעָא לְמִגְזֵר לְתַמְנִיא יוֹמִין וְלֹא עֲבָרָא
 זוּחְמָא דְעַרְלָתָא, בְּגִין דִּתְהִיא חֵיָּה אִיהִי
 דְרָגָא תְּמִינָא לְכָל דְרָגִין, וְתִהִיא נֶפֶשׁ דְּפָרְחָא מִינָה
 אֲצַטְרִיכָא לְאַתְחֻזָּא קַמָּה לְתַמְנִיא יוֹמִין כְּמָה
 דְאִיהִי דְרָגָא תְּמִינָא. וְכַדִּין אֲתַחֲזִי וְדָאִי דְאִיהִי
 נֶפֶשׁ חֵיָּה. נֶפֶשׁ דִּתְהִיא חֵיָּה קְדִישָׁא וְלֹא מִסְטָרָא
 אֲחָרָא. וְדָא אִיהוּ יִשְׂרָעוּ הַמִּים. בְּסַפְרָא דְחֲנוּךְ
 יְתַרְשְׁמוּן מִיָּא דְזֵרְעָא קְדִישָׁא רְשִׁימוּ דְנֶפֶשׁ חֵיָּה.
 וְדָא רְשִׁימוּ דָאֵת יו"ד דְאֲתַרְשִׁים בְּבִשְׂרָא קְדִישָׁא
 מִכָּל שְׂאֵר רְשִׁימוּן דְעֵלְמָא.

וְעוֹף יְעוֹפֵף עַל הָאָרֶץ. דָּא אֵלֵיהּ דְטָאֵם כָּל עֵלְמָא
 בְּאַרְבַּע טָאֵסִין לְמַחֲזֵי תַפְן בְּתִהוּא גְזִירוּ
 דְקִיָּמָא קְדִישָׁא. וְאַצְטְרִיךְ לְתַקְנָא לִיָּה כּוֹרְסִיָּא

לשון הקודש

מאותו העולם.

הקדושה, ולא מן הצד האחר. וזהו
 יִשְׂרָעוּ הַמִּים. בְּסַפְרֵי חֲנוּךְ יְרְשִׁמוּ
 הַמִּים שֶׁל זֵרַע קְדִישׁ רָשִׁים שֶׁל נֶפֶשׁ חֵיָּה.
 וְזֶה הַרְשָׁם שֶׁל הָאוֹת יו"ד שֶׁנֶּרְשָׁם בְּבִשְׂרָא
 הַקְּדִישָׁא מִכָּל שְׂאֵר הַרְשִׁימוּם שֶׁל הָעוֹלָם.
 וְעוֹף יְעוֹפֵף עַל הָאָרֶץ - זֶה אֵלֵיהּ שֶׁטָּס
 אֵת כָּל הָעוֹלָם בְּאַרְבַּע טִיסוֹת לְהוֹת שָׁם
 בְּאוֹתָהּ הַמִּילָה שֶׁל בְּרִית הַקְּדִישׁ. וְצִרִיךְ

מִצְנָה שְׂבִיעִית - לְמוֹל לְשִׁמְנָה יָמִים
 וְלִהְעֵבִיר אֵת זְהַמַּת הָעַרְלָה, מִשּׁוּם
 שֶׁחֵיָּה הִיא הַדְּרָגָה הַשְּׂמִינִית לְכָל
 הַדְּרָגוֹת, וְהַנֶּפֶשׁ הִיא שְׂפּוֹרְחַת מִמֶּנָּה
 צִרִיכָה לְהִרְאוֹת לְפָנֶיהָ לְשִׁמְנָה יָמִים כְּמוֹ
 שֶׁהִיא דְרָגָה שְׂמִינִית, וְאִזּוּ וְדָאִי נִרְאָה
 שֶׁהִיא נֶפֶשׁ חֵיָּה. הַנֶּפֶשׁ שֶׁל חֵיָּה הִיא